

Kind delft opnieuw het onderspit in nieuw wetsvoorstel.

De regeling biedt zekerheid op juridisch gebied maar gaat volledig voorbij aan de natuurlijke zekerheid. Het is een natuurlijke ontwikkeling dat een kind tijdens de zwangerschap een fysieke en emotionele band met ook een draagmoeder opbouwt. Een baby leert geluiden uit zijn omgeving te kennen en herkent de stemmen van zijn ouders. Niet voor niets worden ouders gestimuleerd om contact te maken met de baby tijdens de zwangerschap. Juridisch gezien kunnen wensouders dan wel meteen vanaf de geboorte de ouders zijn, gezien de ontwikkelingen tijdens de zwangerschap is er toch sprake van het scheiden van het kind en de moeder. Het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind staat een scheiding in het belang van het kind toe. Echter, deze uitzondering is niet opgesteld om bewust situaties te creëren waarbij kinderen van ouders worden gescheiden!

Nog een natuurlijke ontwikkeling is de mogelijke gevolgen. De bescherming voor het kind schiet tekort. Kinderen kunnen vroeg of laat te maken krijgen met:

- Onverwerkte pijn van wensouders omdat zij ongewenst kinderloos waren.
- Het gevoel dat ze niet goed genoeg zijn omdat ze het gemis van kinderen moeten compenseren voor wensouders.
- Onbekendheid van mogelijk onverwerkte trauma's bij de genetische ouders.
- Een loyaliteitsconflict vanwege de onweerstaanbare drang om te weten van wie ze afstammen of zelfs contact zouden willen met de draagmoeder.
- Het gevoel dat ze zich niet helemaal verbonden voelen met hun wensouders

Daarnaast kunnen we ons afvragen of het voor een baby een schokkende gebeurtenis is als zij weggehaald worden van hun moeder. Wat gebeurt er dan in het jonge lichaam en wordt dat opgeslagen om vroeg of laat weer op te duiken?

Ik zie raakvlakken met adoptie en donorconceptie. Veel geadopteerden en donorkinderen hebben vroeg of laat het onverklaarbare gevoel van leegte en verlies. Beantwoording op afstammingsvragen, waar het wetsvoorstel op inzet, neemt niet weg dat er sprake van verlies is. De kans blijft dat zij een levenslang en zwaar proces ondergaan. Verlies en gemis zijn eenmaal heel gevoelige onderwerpen voor de mens. Het wordt moeilijker om er betekenis aan te geven omdat je je niet kan troosten met herinneringen. En het wordt complexer omdat gevoelsmatig de wensouders de plaats innemen van ouders en dan de vraag is of er ruimte is voor vragen, rouw en verdriet.

Met dit wetsvoorstel wordt net als bij adoptie en donorconceptie de kindwens vervuld ten koste van het kind die per definitie kwetsbaar is. Het is de omgekeerde wereld! Niet de wensouders maar het kind brengt het grootste offer; het verlies van degene uit wie ze zijn geboren.